

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120201727
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4120201727.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcov: 1. D. L., nar. XX.X.XXXX, bytom R. X, U., 2. G. L., nar. X.X.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, U. T., 3. PE-ER cars s.r.o., IČO: 46 007 156, so sídlom Bratislavská 40, Nitra v konkurze, zastúpený správcom: LawService Recovery, k.s., so sídlom kancelárie Radlinského 2, 949 01 Nitra, so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 47 817 003, proti žalovaným: 1. Vareal, s.r.o., IČO: 46 475 982, so sídlom Azúrová 1070/21, Žilina - Budatín, zastúpený: JUDr. Ondrej Brláš, advokát, so sídlom Štefánikova trieda 9, Nitra, 2. auctio, s.r.o., IČO: 36 765 121, so sídlom Kmeťkova 30, Nitra, zastúpený: JUDr. Juraj Tibenský, advokát, so sídlom Štefánikova 15, Nitra, o neplatnosť zmluvy, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. júla 2021, č. k. 12Csp/10/2020-275, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II. a III. **p o t v r d z u j e.**

Žalovaným 1/ a 2/ priznáva voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 14. júla 2021, č. k. 12Csp/10/2020-275 rozhodol tak, že: I. Súd žalobu zamietla. II. Súd priznáva žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v plnej výške, ktorú sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1.-3. rade spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. III. Súd priznáva žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v plnej výške, ktorú sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1.-3. rade spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. IV. Súd zrušuje neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením č. k. 12Csp/10/2020-169 zo dňa 11.8.2020.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., § 53 ods. 4, 5 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 137, § 298 ods. 1 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 5.2.2020 domáhali, aby súd určil, že zmluva o úvere č. 193/2012 zo dňa 24.9.2012 v znení Dodatku č. 1 k Zmluve o úvere č. 193/2012 zo dňa 1.10.2012, v znení Dodatku č. 2 k Zmluve o úvere č. 193/2012 zo dňa 16.10.2012, v znení Dodatku č. 3 k Zmluve o úvere č. 193/2012 zo dňa 10.12.2012 je absolútne neplatná. Že úver zo dňa 24.9.2012 je bezúročný a bez poplatkov. Že žalovaným v 1.rade použitá okamžitá splatnosť záväzkov je neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov a je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písmeno k/ Občianskeho zákonníka. Že právne úkony záložného veriteľa - žalovaného v 1. rade smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení

záložného práva zo dňa 11.1.2013 sú neplatné. Že právne úkony dražobníka - žalovaného v 2. rade smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX - parcely registra „C“ parc. č. 8011/10 - ostatné plochy o výmere 174 m², parc. č. 8026 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 17m², parc. č. 8027 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 460m², parc. č. 8029/31 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1238m² a zapísaných na LV č. XXXX - Budova železníc a dráh, popis stavby : nová kotolňa so súpisným číslom 40, na parcele registra „C“ parc. č. 8029/2, Budova železníc a dráh, popis stavby: komín so súpisným číslom 40, na parcele registra „C“ parc. č. 8029/3, parc. č. 8029/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 623m², parc. č. 8029/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 196m², parc. č. 8029/44 zastavané plochy a nádvoria o výmere 336m², všetko katastrálne územie U., obec U., okres U. sú neplatné a aby sa dražobník zdržal všetkých úkonov smerujúcich k vykonaniu dražby do právoplatného rozhodnutia v tejto veci. Uplatnili si finančné zadostučinenie vo výške 5.000 eur každému zo žalobcov. Žalobu odôvodnili tým, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Žalobca 1/ sa omeškal s dvoma mesačnými splátkami, na základe zmluvy o pôžičke získal 180.000 eur, uhradil viac ako 160.000 eur a žalovaný 1/ od neho žiada zaplatenie ďalších viac ako 600.000 eur. Žalovaný 1/ pristúpil k výkonu záložného práva. Domáhali sa ochrany spotrebiteľa.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že vo veci pojednával v súlade s ustanovením § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu. Podľa § 180 CSP, po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie. Žalobcovia 1/, 2/ boli na pojednávanie riadne a včas súdom predvolaní, na pojednávanie sa nedostavili. Žalobkyňa 2/ požiadala súd jeden deň pred pojednávaním o odročenie pojednávania, žiadosť bola súdu doručená dňa 13.7.2021, z jej obsahu však vyplývalo, že ju podával žalobca 1/, tomu bolo súdom oznámené, že súd jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje. Následne v deň pojednávania dňa 14.7.2021 žalobca 1/ doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania a doklad o svojej práceneschopnosti. Uvedenú žiadosť o odročenie pojednávania súd neakceptoval, pretože ju považoval za účelovú a urobenú v snahe oddialiť súdne konanie, pochybnosti vyvoláva konanie žalobcu 1/, ktorý akonáhle sa dozvedel, že súd neakceptoval žiadosť o odročenie pojednávania, hneď na druhý deň predložil doklad o svojej práceneschopnosti. Okrem toho s poukazom na ustanovenie § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Okrem toho pojednávanie už bolo odročované pre žiadosť žalobcu 1/ o odročenie pojednávania, konkrétne termín dňa 26.5.2021.

5. Zástupca žalobcu na pojednávaní doručil súdu uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 31K/5/2020 zo dňa 6.4.2021 o vyhlásení konkurzu na žalobcu 3/ a výpis zo zoznamu pohľadávok. Uviedol, že preskúmal pohľadávku žalovaného 2/, vrátane zabezpečovacieho práva. Tá bola uznaná v plnom rozsahu. Aj v rámci zabezpečovacieho práva. K podanej žalobe sa nevyjadril. S poukazom na § 47 ods. 4 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, vyslovil návrh na pokračovanie v konaní.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní odkazoval na písomné podanie predchádzajúceho právneho zástupcu. K jednotlivým nárokom - k bodu 1 uviedol, že čo sa týka určenia neplatnosti zmluvy, to je určenie právnej skutočnosti, ktoré nevyplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu. Rovnako sa to týka aj bodu 2. V prípade bodu 3, nejedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, pretože právny základ pohľadávky je medzi dvoma spoločnosťami ako zmluva o úvere a fyzická osoba konala ako štatutárny orgán. Na tento prípad je možné aplikovať rozhodnutie NS sp. zn. 5Ndc/10/2016. Bod 4 sa tak isto týka určenia právnej skutočnosti. K bodu 5 uviedol, že neplatnosť dražby vyplýva z osobitného právneho predpisu, avšak žiadna dražba sa neuskutočnila. V prípade neplatnosti dražby musí byť splnená podmienka nerozlučného spoločenstva. Podaná žaloba je absolútne nedôvodná, navrhol ju zamietnuť a vo veci zrušiť neodkladné opatrenie.

7. Právny zástupca žalovaného 2/ na pojednávaní uviedol, že odkazuje na písomné podania. Žalobu považuje za nedôvodnú, stotožňuje sa s vyjadrením právneho zástupcu žalovaného 1/, navyše uvádzal argumenty ohľadne nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/. Uviedol, že žiadna dražba sa neuskutočnila. Žalobkyňa 2/ čo sa týka zmluvy o úvere nie je aktívne vecne legítimovaná.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu 3/, právneho zástupcu žalovaného 1/, právneho zástupcu žalovaného 2/, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav: Dňa 24.9.2012 bola uzatvorená Zmluva o úvere č. 193/2012 medzi obchodnou firmou AKCENTA, spožitelní a úverní družstvo ako veriteľom a žalobcom 1/ a žalobca 3/ ako dlžníkmi. Celková výška úveru bola 180.000 eur s dohodnutým úrokom vo výške 12,75 % ročne. Dňa 11.1.2013 bola uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva medzi obchodnou firmou AKCENTA, spožitelní a úverní družstvo ako záložným veriteľom - žalobcom 1 ako záložcom. Predmetom záložnej zmluvy o boli nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX, ktoré boli vo výlučnom vlastníctve žalobcu 1/ v podiele 1/1. Z výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že výlučným vlastníkom nehnuteľností je žalobkyňa 2/ v podiele 1/1, jedná sa o parcely registra „C“ parc. č. 8011/10 - ostatná plocha o výmere 174m², parc. č. 8026 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17m², parc. č. 8027 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460m², parc. č. 8029/31 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1238m². Z výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že výlučným vlastníkom nehnuteľností je žalobca 1/ v podiele 1/1, jedná sa o parcely registra „C“, parc. č. 8011/1 ostatná plocha o výmere 441m², parc. č. 8029/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 623 m², parc. č. 8029/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 196m², parc. č. 8029/44 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1160m², parc. č. 8029/46 ostatná plocha o výmere 336m², nová kotolňa so súpisným číslom 40, na parcele registra „C“ parc. č. 8029/2, komín so súpisným číslom 40, na parcele registra „C“ parc. č. 8029/3. K nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX a LV č. XXXX sa mala konať dňa 20.1.2020 dražba, tá sa však nekonala, dôvodom upustenia od dražby bola písomná žiadosť navrhovateľ s odkazom na § 19 ods. 1 písmeno a/ zákona č. 527/2002 Z. z. Existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení (a preto i eventuálna nutnosť v konkrétnej žalobe tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva jeho existencia) je pri všetkých určovacích žalobách, kladných či záporných, jednou z nevyhnutných podmienok toho, aby bolo súdu umožnené v rozsudku meritórne žalobe vyhovieť. V rozhodovacej praxi súdov sa ustálilo, že žalobca má právny záujem na žiadanom určení, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je účastníkom, alebo ak by sa jeho právne postavenie bez takéhoto určenia stalo neistým. Zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby teda predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či ten-ktorý právny vzťah alebo právo je alebo nie je a zároveň tiež preukázanie, že uvedenú neistotu je možné odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť; nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodných skutočností tých pomerov (vzťahov), ktoré sú ohrozené neistotou, a teda nebezpečenstvom budúceho porušenia právnych povinností iným subjektom. Ani v prípade, ak navrhované rozhodnutie je spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu, nemusí byť zákonite vždy daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Súd mal za to, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na požadovanom určení v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, naliehavosť právneho záujmu súd posudzoval v spojení s riešením otázky, či sa žalobcom navrhovaným určovacím petitom dosiahne odstránenie spornosti jeho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. V danej veci by vyhovením určovacieho žalobného návrhu došlo k zmene právneho postavenia žalobcu, žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov.

9. Súd žalobu zamietol v časti určenia neplatnosti zmluvy o úvere a v časti určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, pretože ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písmeno d/ CSP a takéto určenie musí vyplývať z osobitného predpisu, čo v prejednávanej spore splnené nie je, pretože podľa § 1 ods. 3 písmeno f/ zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom nie sú: f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzatvorených v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona. Keďže predmetom úverovej zmluvy bola suma 180.000 eur, nejedná sa o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a na prejednávanej spor nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ani ustanovenia zákona č. 145/2010 Zb. o spotrebiteľskom úvere. Síce podľa ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Nie však v tomto prípade, keďže sa nejedná o spotrebiteľský úver v zmysle uvedených zákonov o spotrebiteľských úverov, ani v SR ani v ČR. Okrem toho sa o spotrebiteľský vzťah a úver nejedná vôbec, pretože úverová zmluva bola uzatváraná medzi právnickými osobami -

konkrétne žalobcom 3/ - spoločnosťou s ručením obmedzeným a žalovaným 1/ ako fyzickou osobou. Úver bol spojený s podnikaním žalobcu 3/, mal slúžiť na podnikateľský účel žalobcu 3/, účelom úveru bolo nadobudnutie nehnuteľností žalobcom 3/ určenej na obchody a podnikanie, žalobca 3/ je právnickou osobou a právnická osoba nemôže byť spotrebiteľom, spotrebiteľom môže byť len fyzická osoba. Je pravda, že úverovú zmluvu uzatváral aj žalobca 1/ ako fyzická osoba, avšak sa jedná o konateľa a spoločníka žalobcu 3/ a tu súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Ndc/10/2016. Okrem toho obsah žaloby a jej petit si odporuje, pretože žalobcovia na jednej strane navrhujú určiť, že zmluva ako celok je neplatná a zároveň navrhujú určiť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. V prípade ak žalobcovia považujú zmluvu za neplatnú, a teda zmluva ako celok neplatná neexistuje, je zbytočné domáhať sa určenia jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti, čo ani nie je možné určiť pri prípadnej neplatnosti, a teda neexistencii zmluvy. Rovnako aj určenie, že úkony smerujúce k realizácii výkonu záložného práva a úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby, súd zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, pretože aj v tejto časti ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti s poukazom na ustanovenie § 137 písmeno d/ CSP, ktorej podmienkou prípustnosti je, že takéto určenie vyplýva z osobitného predpisu, čo v predjednanom spore splnené nie je.

10. Okrem toho súd videl procesné nedostatky ohľadne aktívnej aj pasívnej vecnej legitímácie. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten zo strán sporu, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Žalobkyňa 2/ nebola účastníčkou zmluvy o úvere, ani zmluvy o zriadení záložného práva, preto nie je v konaní aktívne vecne legitimovaná a nemôže sa domáhať určenia neplatnosti zmluvy o úvere, že úver je bezúročný a bez poplatkov, určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere, ani o určenia, že právne úkony záložného veriteľa smerujúce k realizácii záložného práva sú neplatné. Rovnako žalovaný 2/ - spoločnosť auctio, s.r.o. nebol účastníkom zmluvy o úvere, ani záložnej zmluvy, - nie je pasívne vecne legitimovaný vo veci určenia neplatnosti zmluvy o úvere, že úver je bezúročný a bez poplatkov, určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere, ani v časti o určenie, že právne úkony záložného veriteľa smerujúce k realizácii záložného práva sú neplatné. Nedostatok pasívnej či aktívnej vecnej legitímácie je dôvodom na zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalobkyňi 2/ a žalovaného 2/.

11. Žalobcovia sa v podanej žalobe domáhali priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur každému z nich. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože žalobcovia nie sú spotrebiteľia a okrem toho v žalobe žiadnym spôsobom svoj uplatnený nárok nezodôvodnili, ani nepreukázali, okrem uvedenia sumy 5.0000 eur neuviedli nič iné, ujmu nijako nekonkretizovali, nepreukázali, že by im žalovaní (a ktorý z nich) spôsobil nejakú závažnú ujmu, súd nevidel žiadny dôvod na to, aby žalobcovi priznal nejakú kompenzáciu vo forme finančného zadosťučinenia, ktoré sa nepriznáva automaticky každému spotrebiteľovi. Každý jeden prípad je potrebné posudzovať individuálne, konkrétne okolnosti daného prípadu nijako nenasvedčujú tomu, že by bola žalobcom spôsobená nejaká ujma a preto súd žalobu v časti zaplatenia finančného zadosťučinenia zamietol ako nedôvodnú, nepreukázanú, pretože finančné zadosťučinenie je namieste ako osobitná kompenzácia nemajetkovej ujmy vzniknutej spotrebiteľovi v konkrétnej situácii, čo v predmetnej veci nebolo preukázané. Ako vyplýva zo samotného pojmu inštitútu finančného zadosťučinenia, ide o zadosťučinenie, ktorého účelom je reparovať ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparovať. Ďalším atribútom, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadosťučinenia je, že takéto zadosťučinenie môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinnosti ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. Cieľom zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov je ochrana spotrebiteľov pred nekalými praktikami poskytovateľov úverov, pred neprehľadnými, nejasnými, nezrozumiteľnými zmluvami, kedy spotrebiteľ pri podpise zmluvy nemá poňatia, koľko ho napokon úver bude stáť. Nie je to ale nástroj pre špekulácie spotrebiteľa za účelom získania úveru zadarmo a bez akýchkoľvek poplatkov v prípade, keď úver získal na základe jasnej, prehľadnej a zrozumiteľnej zmluvy. Ochrana spotrebiteľa ako slabšej zo zmluvných strán má nepochybne v právnom systéme

svoje opodstatnenie, avšak zároveň aj svoje hranice dané zásadou spravodlivosti a účinnosti ochrany ohrozeného, príp. porušeného práva, zásadou rovnosti strán.

12. Keďže sa nejedná o spotrebiteľský vzťah a uzatvorená zmluva nie je spotrebiteľská zmluva nie je možné ani skúmať, či zmluva obsahuje neprijateľné podmienky tak ako to majú na mysli citované zákonné ustanovenia § 298 ods. 1 CSP a § 53 ods. 4 OZ. Okrem toho žalobcovia sa domáhali určenia, že žalovaným 1/ použitá okamžitá splatnosť záväzkov je neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov a je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písmeno k/ Občianskeho zákonníka. Súdu však nie je zrejmé o akú podmienku by sa malo jednať a kde v zmluve sa takáto podmienka nachádza, čo však nie je podstatné, pretože znova súd zopakuje svoj právny názor, že neprijateľné zmluvné podmienky sú zakázané pod sankciou ich neplatnosti len v spotrebiteľských zmluvách, čo zmluva o úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, nie je.

13. Ďalej sa žalobcovia domáhali určenia, že právne úkony smerujúce k realizácii výkonu záložného práva a k realizácii dobrovoľnej dražby sú neplatné. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol jednak z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu a jednak aj z jednoduchého dôvodu, pretože žiadne právne úkony smerujúce k realizácii výkonu záložného práva a k realizácii dobrovoľnej dražby robené zo strany žalovaných 1/, 2/ nie sú realizované a vykonávané. Dobrovoľná dražba sa mala konať 20.1.2020, došlo však k upusteniu od dobrovoľnej dražby podľa § 19 zákona č. 527/2002 Z. z., o čom svedčí Oznámenie o upustení od dobrovoľnej dražby zo dňa 19.12.2019. Nárok žalobcov tak ako bol v tejto časti formulovaný je nevykonateľný a vadný. Žiadna dražba sa neuskutočnila a žalobcovia sa určenia neplatnosti dražby ani nedomáhali. Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je zákonným spôsobom v súlade s ustanovením § 151j ods. 1 OZ.

14. Vzhľadom na znenie žalobného návrhu a vyššie uvedené argumenty ako aj citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mali plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo sú v tomto prípade žalovaní, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, majú právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, ktorou sú žalobcovia a v konaní boli zistené výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci u žalobcu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

15. O zrušení neodkladného opatrenia súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 335 ods. 1 CSP. Žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol na pojednávaní zrušiť neodkladné opatrenie, takýto návrh môže podať aj žalovaný a s poukazom na ustanovenie § 335 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieťa, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje, a keďže žaloba bola zamietnutá, súd rozhodol aj o zrušení neodkladného opatrenia.

16. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa 2/ s argumentáciou, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež, že sa jej v uvedenej veci neumožnil vyjadriť sa. Súd prvej inštancie porušil zásadu nestrannosti, pretože nemala možnosť sa vyjadriť k žalobe. Ako strana konania sa mala právo možnosť vyjadriť k dôkazom. Bolo jej upreté právo predložiť alebo označiť dôkazy. Ako účastníčka konania navrhla odročiť pojednávanie, ale súd mal zohľadniť, že to bolo v marci v roku 2021 a bolo to z objektívnych dôvodov, ktoré nemohla ovplyvniť. Jej dôvody vtedy vychádzali z opatrenia ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré určili uskutočňovať pojednávanie v nevyhnutnom rozsahu v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 písm. a/ zákona číslo 62/2020 Z. z.. Ministerstvo odporúčalo súdom zrušiť, respektíve odročiť súdne pojednávanie. Prekvapilo ju, že súd prvej inštancie ju uznesením nevyzval na predloženie dôkazov a návrhov dôkazov v tomto konaní a rozhodol rozsudkom aj bez jej vyjadrenia.

17. Odvolanie voči napadnutému rozsudku v zákonnej lehote podal aj žalobca 1/ uvádzajúc, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázal na § 52 až 53d Občianskeho zákonníka s tým, že tvrdenie súdu o to, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu je v priamom rozpore s tým, akým spôsobom, za akých nevyvážených podmienok bola zmluva uzavretá. Súd uviedol, že žalobca 3/ nadobudol predmetné

nehnutelnosti, čo je v rozpore s tým, čo je zapísané na liste vlastníctva. Rovnako nesporné aj to, akým spôsobom žalobca 3/ nadobudnuté nehnuteľnosti používal na podnikateľské aktivity. Žalobca 1/ ďalej tvrdil, že sa nemohol v rámci súdneho konania vyjadriť k tvrdeniam žalovaného. Poukázal na závery prvoinštančného súdu o tom, že sa nejednalo o spotrebiteľskú zmluvu, ale zároveň v tom istom rozsudku v odôvodnení 13 konštatuje s poukazom na § 298 ods. 1 civilného sporového poriadku. Nie je teda jasné, či prvoinštančný súd pokladá zmluvu za spotrebiteľskú alebo nie. Súd v odôvodnení odkazuje na oznámenie o upustení od dobrovoľnej dražby zo dňa 19.12.2019. Okolnosti tohto oznámenia mu nie sú známe a nerozumie tomu, že sa nedozvedel o tomto oznámení. Ďalej poukázal na § 12 zákona číslo 527/2002 o dobrovoľných dražbách s poukazom na to, že vzniesli námietku proti pôvodnému zneniu predmetu dražby. Znalec sa nevysporiadal so všetkými nehnuteľnosťami, ktoré tvoria predmet dražby a nesprávnym spôsobom určil cenu za meter štvorcový pozemkov v danej lokalite. Preto prišlo k stanoveniu neadekvátnej ceny za celý predmet dražby. Bolo nepochybné, že žalovaní vyvíjali činnosť, ktorá smerovala k výkonu záložného práva formou dražby. Ak by nešlo o naliehavý právny záujem, tak by neodkladné opatrenie zrejme nemalo zmysel a súd by ho nevydal. To sa však nestalo a súd zákonne vydal neodkladné opatrenie. Súd porušil zásadu nestrannosti. Ako účastník konania má právo využiť možnosť sa vyjadriť k listinným dôkazom. Súd mohol a mal umožniť jemu navrhnuť dôkazy v konaní.

18. K odvolaniam žalobcov 1/ a 2/ sa vyjadril žalovaný 1/ tak, že žalobca 1/ vôbec neuviedol rozsah v akom podaným odvolaním napadol rozsudok, iba konštatuje, že proti rozsudku podal odvolanie. Nepoukázal na príslušné ustanovenie § 365 ods. 1 civilného sporového poriadku. Žalovaný 1/ zastáva názor, že napadnutý rozsudok je zákonný a vecne správny. Poukázal na odvolanie žalobcu 1/, ktoré uvádza iba jednotlivé znenia ustanovení Občianskeho zákonníka bez vysvetlenia súvisu predmetných ustanovení s napadnutým rozsudkom. Stotožňuje sa so záverom súdu, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľské zmluvy. Úver poskytnutý na podklade zmluvy o úvere nie je spotrebiteľským úverom. Účastníkom zmluvy o úvere na strane dlžníka bola spoločnosť PE-ER cars s.r.o., ktorá je právnickou osobou a ktorá spotrebiteľom nie je. Spotrebiteľom môže byť len fyzická osoba. Nejde ani o spotrebiteľský úver, ale ani o spotrebiteľskú zmluvu. Súd síce uviedol § 298 ods. 1 CSP, ale vysvetlil prečo nemožno aplikovať ustanovenia o konaní v prípade spotrebiteľa. Žalobca 1/ sa vyjadruje k nedostatku naliehavého právneho záujmu a k údajne nevhodne vypracovanému znaleckému posudku, pričom všetky tvrdenia sa týkajú dobrovoľnej dražby. Uvedená dražba sa však nekonala. Poukázal na tvrdenie žalobcu 1/, že sa nemal možnosť vyjadriť k žalobe a z toho mala vyplývať nestrannosť sudcu, pričom v takom prípade by musel byť sudca vylúčený. Žalobca 1/ žiadal o odročenie pojednávania, avšak súd jeho žiadosti nevyhovel, o čom žalobcu 1/ upovedomil. Žalobca sa mohol dať v konaní zastúpiť prostredníctvom svojho zástupcu.

19. Žalovaný 1/ sa vyjadril k odvolaniu žalobkyne 2/ tak, že táto v odvolaní neuviedla rozsah v akom podaným odvolaním napáda rozsudok, iba konštatuje, že proti rozsudku podala odvolanie. Podľa názoru žalovaného 1/ nepostačuje uvedenie len samotného dôvodu odvolania, ktorý vyplýva z ustanovenia § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ale je potrebné ho aj náležite objasniť, aby bolo z neho zrejmé, aká vada sa konaniu vytyka. Navrhol odvolanie odmietnuť, pričom ďalej uvádzal, že žalobkyňa 2/ neuviedla z akého dôvodu by mal byť sudca v danom konaní nestranný. Na pojednávanie bola žalobkyňa 2/ riadne a včas predvolaná, teda nemožno hovoriť o tom, že by jej súd odoprel možnosť vyjadriť sa k dôkazom a výpovedi protistrany na súde. Žalobkyňa 2/ si sama zapríčinila, že sa nemohla na pojednávaní vyjadriť k dôkazom. Poukázal na to, že vláda Slovenskej republiky zrušila núdzový stav uplynutím 12.05.2021, a teda odo dňa 15.05.2021 už núdzový stav a s ním spojený zákaz vychádzania na území Slovenskej republiky neplatil. Súdne pojednávania nariadené na deň 13.1.2021 a 7.4.2021 boli zrušené súdom. Následne bolo nariadené pojednávanie na deň 26.5.2021, avšak toto bolo odročené z dôvodov na strane žalobcu 1/. Z toho dôvodu súd nariadil ďalšie pojednávanie na deň 14.7.2021. Žalobkyňa 2/ podala žiadosť o odročenie pojednávania až dňa 13.7.2021, a teda je otázne, prečo so žiadosťou o odročenie pojednávania čakala takmer do poslednej chvíle a takéto konanie je jednoznačne v rozpore s ustanovením § 183 ods. 3 civilného sporového poriadku. Napokon až po tom ako sa žalobca 1/ dozvedel, že súd neakceptoval žiadosť o odročenie pojednávania žalobcu 2/, predložil súdu doklad o svojej práceneschopnosti. Takýto sled udalostí jednoznačne vyvoláva podozrenie o snahe žalobcov oddialiť súdne konanie.

20. K odvolaniam žalobcu 1/ a žalobkyne 2/ sa vyjadril žalovaný 2/ obsahovo rovnako ako žalovaný 1/.

21. K vyjadreniu žalovaného (žalovaných) sa vyjadril žalobca 1/ opakujúc, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Naďalej je presvedčený, že sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Poukázal na § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Opätovne poukázal na zmätočné poukazovanie súdu na § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Poukázal na to, že spoločnosť žalobcu 3/ nie je vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti.

22. K vyjadreniu žalovaného (žalovaných) sa vyjadrila žalobkyňa 2/ opakujúc, že v uvedenom konaní došlo k porušeniu zásady nestrannosti, pretože nemala možnosť sa vyjadriť k žalobe a tak bolo porušené právo na súdnu ochranu. Je pravdou, že navrhla odročenie pojednávania, ale súd by mal zohľadniť, že to bolo v marci v roku 2021 a poukázala na vtedajšie opatrenia.

23. Následne sa k vyjadreniam žalobcu 1/ a žalobkyne 2/ vyjadril žalovaný 1/ a žalovaný 2/ obsahovo rovnako ako v prípade tých vyjadrení k odvolaniam žalobcu 1/ a žalobkyne 2/.

24. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolania žalobcov 1/ a 2/ proti napadnutému rozsudku prvoinštančného súdu, postupujúc pritom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne aj odôvodnením správny, preto ho postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

25. Odvolací súd v úvode konštatuje, že odvolania žalobcov 1/ a 2/ spĺňali predpoklady odvolaní, na základe ktorých mal odvolací súd povinnosť rozhodnúť vo veci. Podľa obsahu uvedené odvolania napádali výroky č. I., II., a III. napadnutého rozsudku, ktoré odvolací súd vyhodnocoval v zmysle ich správnosti a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

26. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Vzhľadom na to, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, odvolací súd napadnutý rozsudok považoval za vecne správny, preto ho postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Uvedené sa týka aj závislého výroku o náhrade trov konania, ktorý vychádzal zo záveru úspechu žalovaných 1/ a 2/.

29. Odvolací súd konštatuje, že správnymi závermi súdu prvej inštancie boli závery, že v tomto prípade nešlo o úver spotrebiteľský a taktiež nešlo o spotrebiteľskú zmluvu ako takú. Úverová zmluva uzavretá dňa 24.9.2012 bola spojená s podnikaním žalobcu 3/, pričom účelom poskytnutého úveru bolo nadobudnutie nehnuteľnosti žalobcom 3/. V zmysle postupu prvoinštančného súdu tým, že použil zákonné ustanovenia právneho poriadku Slovenskej republiky, vychádzal odvolací súd z toho, že uvedená zmluva bola uzavretá podľa slovenského práva. Je teda možné konštatovať, že základným východiskom hodnotenia charakteru uzavretej úverovej zmluvy je vzťah medzi pôvodným subjektom a účastníkom zmluvy AKCENTA, spošiteľní a úverní družstvo (neskôr žalovaný 1/) na jednej strane a žalobcom 3/ na druhej strane. Tento vzťah bol správne vylúčený zo vzťahu spotrebiteľského, preto nebolo možné aplikovať ustanovenia zákona číslo 129/2010 Z. z., respektíve ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv vo všeobecnosti. Uvedený záver platí aj pre vzťah medzi pôvodným veriteľom zmluvy o úvere, respektíve jeho singulárnym právnym nástupcom, a žalobcom I / ako dlžníkom „2“. Odvolací súd zastáva názor, že ak v čase uzavretia zmluvy medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý dlžník je právnickou osobou (spoločnosť s ručením obmedzeným) ako podnikateľom a zmluva bola uzavretá v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou a vzťah je považovaný za obchodnoprávny, podpísala predmetnú zmluvu (a uzavrela zmluvný vzťah) aj fyzická osoba, ktorá v tom čase mala konateľské postavenie tejto právnickej osoby, pričom práva a povinnosti vyplývajúce z obsahu zmluvy vo vzťahu k tejto fyzickej osobe smerujú len k zabezpečeniu postavenia veriteľa prostredníctvom priameho dlžníckeho, alebo ručiteľského postavenia, je treba považovať vzťah medzi veriteľom a dlžníkom - uvedenou fyzickou osobou, za vzťah obchodnoprávny.

30. Následne súd prvej inštancie síce odôvodnením nesprávne vyvodzoval neprípustnosť žaloby z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu v časti žaloby o neplatnosť právneho úkonu vychádzajúc z toho, že ide o určovanie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d / Civilného sporového poriadku, ktoré ustanovenie, a to uvádza odvolací súd, predpokladá existenciu osobitného predpisu (a nie existenciu naliehavého právneho záujmu), ktorý takú žalobu predpokladá, čo v tomto prípade splnené nebolo.

31. Vo vzťahu k časti žaloby týkajúcej sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy bol potom správny záver o neprípustnosti žaloby z dôvodu, že len platná zmluva môže byť bezúročná a bezpoplatková. S právnym záverom súdu prvej inštancie bolo aj vyhodnotenie otázky aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k žalobkyni 2/ a vo vzťahu k žalovanému 2/, ktorí neboli účastníkom základnej zmluvy. Pokiaľ išlo o určenie neprijateľných podmienok v súvislosti so spotrebiteľskou právnou ochranou, odvolací súd obdobne ako súd prvej inštancie poukazuje na charakter základného vzťahu, pričom nebolo možné posudzovať takéto podmienky optikou spotrebiteľskej ochrany. Pokiaľ išlo o časť žaloby týkajúcej sa určenia, že právne úkony smerujúce k realizácii výkonu záložného práva a k realizácii dobrovoľnej dražby sú neplatné, v tomto prípade by prípadná úspešnosť žaloby postrádala zmysel, pretože táto dobrovoľná dražba, ktorá sa mala konať dňa 20.1.2020, realizovaná nebola z dôvodu upustenia od dobrovoľnej dražby podľa § 19 zákona č. 527/2020 Z. z. Navyše zákon číslo 527/2020 Z. z. predpokladá možnosť podania žaloby o neplatnosť dražby, ktorej predpokladom je vykonanie samotnej dražby. Strana žalobcu však žalovala určenie neplatnosti úkonov smerujúcich k dražbe, čo zákon ako procesnoprávny predpoklad prípustnosti takejto žaloby nepredpokladá, preto ani nemohla byť žaloba v tejto časti prípustná.

32. Odvolací súd poukazuje na závery o nemožnosti priznať primerané finančné zadostučinenie žalobcom 1/ a 2/ v žalobe uplatnené vo výške 5000 eur pre každého zo žalobcov, pretože pokiaľ by taký nárok mal vyplývať z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., potom vychádzajúc zo základného a určujúceho záveru a zistenia, že v tomto prípade nejde o spotrebiteľský právny vzťah a spotrebiteľské postavenie žalobcu 1/ a 2/, nebolo možné taký nárok priznať, pričom z obsahu žaloby nevyplýval ani iný do úvahy pripadajúci nárok vyplývajúci z hmotného práva.

33. Pokiaľ išlo o ďalšie odvolacie dôvody žalobcu 1/ a žalobkyne 2/ smerujúce k tomu, že nemala možnosť sa vyjadriť k žalobe, odvolací súd len poukazuje na skutočnosť, že sama žalobkyňa 2/ bola pôvodcom žaloby spolu so žalobcom 1/ a žalobcom 3/, preto ak nebola oboznámená s obsahom žaloby, hoci sama ju podpísala, nemožno hovoriť o ukrátení jej práv. Obdobne to platí o odvolacom dôvode žalobcu 1/ aj žalobkyne 2/, ktorí namietali, že nemal možnosť sa vyjadriť k listinným dôkazom, pričom z obsahu spisu vyplýva, že súd doručoval stranám sporu vyjadrenia a takisto strany podávali návrhy. Žalobkyňa 2/ poukazovala na jej návrh na odročenie pojednávania z marca roku 2021 z dôvodu Covidu, pričom v tejto veci bolo rozhodnuté 14. júla 2021, preto nebolo možné prihliadnuť na tento odvolací dôvod.

34. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu žalobcu 1/ odvolací súd uvádza, že nariadené neodkladné opatrenie neobstojí ako argument o existencii naliehavého právneho záujmu z dôvodu, pretože nariadené neodkladné opatrenie neprejudikuje výsledok sporu.

35. Pokiaľ žalobca 1/ poukazuje na rozporné tvrdenia súdu za situácie, že v odôvodnení konštatoval, že nejde o spotrebiteľský vzťah a na druhej strane poukazoval na § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že je pravdou, že pokiaľ súd vyhodnotil neexistenciu spotrebiteľského vzťahu, ustanovenie zákona § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku v skutočnosti neaplikoval (nesubsumoval), a preto súčasťou odôvodnenia také ustanovenie byť z dôvodu prehľadnosti nemalo. Na druhej strane to nemusí platiť za situácie, ak súd aplikujúci právnu normu s poukazom na jej obsah vysvetľuje výkladom nepoužiteľnosť takého ustanovenia, čo je v poriadku. Inými slovami z obsahu rozsudku bolo možné zistiť, že ustanovenie § 298 ods. 1 CSP súd prvej inštancie neaplikoval, preto odôvodnenie nebolo vo svojom kontexte rozporné.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol o vecnej správnosti napadnutého rozsudku, jeho potvrdením podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaným 1/ a 2/ priznáva voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože žalovaní 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní úspešní.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).